жовтень 2001
October 2001

ПРОМІНЬ
Promin

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
1926 - 2001

ПРОМІНЬ
РІК XXXXI ЖОВТЕНЬ Ч. 9
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@primus.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXXI OCTOBER No. 9
Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Sonja Bejzyk
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Sushko
telephone 905-353-0350
Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна .... Editorial
2 Собор Єпископів УГПЦ .... Council of Bishops, UOCC
3 Церква Св. Николая .... St. Nicholas Church
4 Навкола Світу .... Around the World
10 Крайовий Зїзд .... National USRL Convention 2001
15 Мистецтво .... About the Arts
16 Духовість .... Spirituality
18 Життя і Культура .... Life and Culture
22 Вісті з Централі .... News from the National Office
24 Нашим Дітям .... For our Children
25 Спогади СУМКівців .... CYMK Memories
25 Бабусин Куточок .... Baba's Corner
26 Громадська хроніка .... Community Events
30 Квіти Незабутнім .... In Memoriam

Cover: Artwork by Halia Sushko

Обкладинка: Мистецька праця - Галі Сушко

Союзу Українок Канади /
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office : 202-456 Main Street,
Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятни цю від 1-ої до 4-ої год. дня

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

11-го вересня, 2001 р. світ раптом змінився. Світова трагедія, яка вдарала наших сусідів, так близько до дому, вірвала той ланцюх безпеки, до якого ми всі привикли і можливо легковажили.

Ця подія тероризму сильно поділяла на цілий світ до такої великої міри, що ми ще зовсім не можемо все це збагнути. Питання залишається в усіх нас - чому? З якої причини раптом загинуло тисячі невинних людей, залишаючи свої родини і близьких без прощального слова.

Важливим в цей час спомянути всіх тих жертв тероризму та рівночасно молитися до Господа, щоб оселив душі їх в Оселях Своїх Небесних, там де всі праведні спочивають.

Рівнож потрібно молитися, щоб керучі світом знайшли розсудливу і розумну розвязку до цієї трагедії. Це не час на помсті або ненависті, але час на рішучу акцію для загального добра цілого світу.

В цей час, більш як коли потрібно плекати любов і вирозуміння одні до одних. Потрібно полагоджувати всілякі справи мирним способом з пошаною одні до одних. Таким способом ми станимо примірним прикладом своїм дітям, своїй родині та співгорожанам.

Потрібно починати від себе, і так як краплина за краплиною набирається води в річку, так ця любов і пошана посіється по цілому світі.

З надією на краще завтра!

Ориcя Сушко

September 11, 2001. Volumes have already been written and spoken about that tragic day and the ongoing aftermath. Opinions, judgments, theories, predictions -- it can make your head swim. All of us have undoubtedly reflected at length on the state of the world before us, its far-reaching impact on our lives, on our families near and far, and on the future of our race.

I think I may also safely presume that we have all on some level contemplated the role of God in such a tragedy, and how we can reconcile such heinous terrorist acts in a world that we would believe was intended for peace. That many people seek God's explanation for this horrific event is encouraging. This incomprehensible tragedy has shattered the lives of thousands. It is through such shattered dreams that we often find ourselves most desirous of understanding our Creator. Let us pray for the victims, and for their grieving families, in the midst of their suffering, that they might grow stronger spiritually and find peace in Christ's gentle embrace. Let us also pray for our world leaders, many of whom are intent on brutal retaliation, that they may exercise faith and wisdom in their decisions.

We all cling to dreams of peace and harmony in our world, even though those dreams often seem so out of our reach. C. S. Lewis somewhere said that if we discover a desire within us that nothing in this world can satisfy, we should begin to wonder if perhaps we were created for another world. Jesus told us to lay up treasures for ourselves in heaven. Paul instructs us to fix our eyes on an unseen world, the one Lewis calls "another world," and to set our sights on higher goals than will ever be satisfied now. At a time when a veil of confusion clouds our eyes, when the media muddles war with faith, when world superpowers are sustained by pride and vengeance, we must continue to nurture our dreams of peace and our desire for the Highest Good. As St. John Chrysostom wisely said, *Even if others make war against us, it is right for us to remain in peace.*

In Christ,

Oksana

Reaction of the UOCC Council of Bishops to the Terrorist Attacks on the United States of America

The date September 11 (Aug. 29, Old Style) has for centuries been a day of prayer and strict fasting for Orthodox Christians. On this day we celebrate the solemn feast of the Beheading of St. John the Forerunner and Baptist of our Lord. Now, the solemnity of this day has been compounded by the tragic terrorist attacks in the United States, on the "Twin Towers" of New York City's World Trade Center and on the Pentagon in Washington, D.C.

In a world of such diverse political and philosophical ideas, it is to be expected that people will disagree with, and even dispute, one another's ideologies. In such cases, disputes must be addressed through mature, open dialogue. In no way can we, as people bearing the name of Christ, condone the use of violence as an expression of opposition to the principles by which a people or society live. In particular, we must denounce the type of violence utilised by terrorism, involving the loss of innocent lives. The only thing more deplorable would be to attempt to support such acts of violence in the name of God.

We, the hierarchs of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, on behalf of all the faithful of our Church, extend our deepest condolences to all those effected by these acts of terror. May the ever-merciful Lord receive those who have lost their lives into His heavenly mansion, and may His peace which surpasses all human understanding dwell in the hearts of all those who live to deal with the aftermath of these heinous events.

Peace I leave with you; my peace I give to you; not as the world gives do I give to you. Let not your hearts be troubled, neither let them be afraid. (John 14:27)

Council of Bishops, UOCC

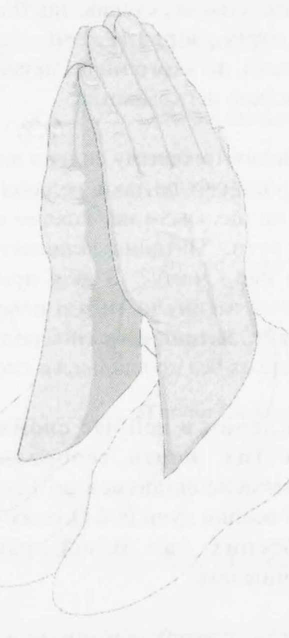

Реакція Собору Єпископів УПЦК на терористичний напад на США

Дата 11 вересня (за старим стилем 29 серпня) для православних християн вже впродовж століть є днем молитви і строгого посту. Цього дня ми побожно вшановуємо пам'ять мученицької смерті - Усікновення Голови Св. Іоанна, Предтечі і Хрестителя нашого Господа. Тепер, торжество цього дня злилося з трагічністю терористичного нападу в Сполучених Штатах Америки, зокрема на вежі-близнюки (Twin Towers) Світового Торговельного Центру і на Пентагон У Вашингтоні.

Звісно, що у світі з такими відмінними політичними і філософськими ідеями, люди не будуть погоджуватися з усіма ними, виникатимуть суперечки стосовно різних ідеологій. У таких випадках дебати повинні проходити в манері відкритих, стриманих переговорів. Ми, як люди, що носять ім'я Христове, в ніякому разі не можемо дозволити на жорстокість, як вираження непогодження з принципами, згідно яких живуть люди чи суспільства. Зокрема, ми повинні заявити про наш осуд, не сприймання жорстокості, до якої прибігає тероризм включаючи втрату життя невинних людей. Найбільш прикрим явищем була б спроба підтримувати такі терористичні акти в ім'я Бога.

Ми, Ієрархи Української Православної Церкви в Канаді, від себе особисто і від імені всіх вірних нашої Церкви, висловлюємо наше глибоке співчуття всім тим, хто потерпів від жахливих дій терору.

Нехай Милосердний Господь прийме душі тих, що життя втратили в цій страшній ситуації, в Оселі Свої Небесні, а Його мир, що вищий від усякого розуму, живе в серцях всіх тих, що матимуть справу з наслідками тих страшних подій.

„Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться ані не лякається!" (Івана 14:27)

ВАСИЛІЙ, Митрополит
ІВАН, Архієпископ
ЮРІЙ, Єпископ

St. Nicholas Church Destroyed in Twin Towers Attack

Orthodox World News

News release
September 18, 2001

New York - The terrorist attack against the Twin Towers of the World Trade Center that killed an estimated 5,000 people also destroyed tiny St. Nicholas Greek Orthodox Church located about 500 feet from ground zero.

On Tuesday morning, September 11, 2001, Fr. John Romas, pastor, attempted to go to his church but was turned back by police. Wednesday, he was permitted to visit the site to view what was left of the church. "It would break your heart," he said of the devastation he witnessed. "Its one thing to see it on TV, and another thing to see it in person. St. Nicholas is buried under debris. It is the worst thing." He described steel girders and concrete from the towers burying the building.

Fr. Romas said that, at the time of the first blast, one parishioner, Vassilios Torazanos, 50, was working in the church but rushed out of the building moments after the first jet, American Flight 11, crashed into the south tower at 8:48 a.m. He left his car in the adjacent parking lot and ran all the way to Brooklyn, about two miles distant over the East River. Normally about 45 to 50 faithful (capacity for St. Nicholas) attend Divine Liturgy on Sundays. He said his parishioners plan to rebuild their church and have established an account for anyone wanting to donate. (St. Nicholas Greek Orthodox Church, Atlantic Bank, account number 09062602, 8010 5th Ave., Brooklyn, N.Y. 11209). Fr. Romas also said he is attempting to locate a site in the area to hold church services.

Greek immigrants established St. Nicholas Church in 1916 and purchased the structure for $25,000. It was one of two old calendar parishes under the Archdiocese until 1993 when it switched to the Gregorian cal-

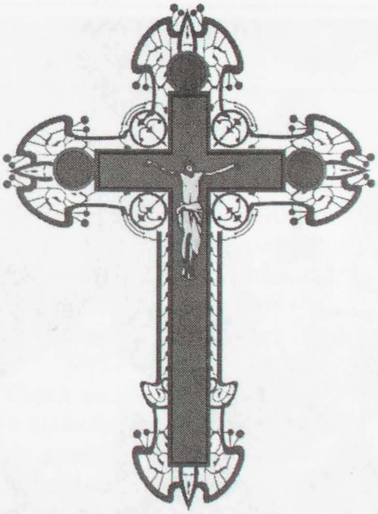

endar. Among the church's unique characteristics are its small size and its icons, which were a gift from the last czar of Russia, Nicholas II. Fr. Romas expressed hope he would be able to salvage some of the icons.

The church also was open Wednesdays at midday, for people to light a candle and pray during their lunch breaks, to attend a paraklisis the first Wednesday of the month, or just for spiritual contemplation. The tiny church building was constructed around 1832. It originally was a residence and later housed a tavern before the founders of the parish purchased the structure. It measured 22 feet wide in front, 20 feet, 11 inches in the back, and about 56 feet long. It was 35 feet tall. On three sides it was bounded by a parking lot Among its first members were the parents of Telly and George Savalas.

The church has been known locally for several years for its celebration of Epiphany. Parishioners would proceed to nearby Battery Park at the south tip of Manhattan, where a diver would jump into the icy water of New York Harbor to retrieve the cross. His Eminence Archbishop Demetrios, Primate of the Greek Orthodox Church in America will be at the site of the church at 2:00 p.m. Wednesday, Sept. 19th to retrieve the relics from the rubble of the Church. His Eminence will be accompanied by Father John Romas to recover the relics of three saints -- St. Nicholas, St. Katherine and St. Sava. They were kept in an ossuary on what had been the top floor of the four-story building.

Hundreds of messages of support and offers of contributions to rebuild the Church have come from throughout the world to the Greek Orthodox Archdiocese and St. Nicholas Church.

ORTHODOX WORLD NEWS
http://www.goarch.org/worldnews
Contact: Nikki Stephanopoulos
Tel: (212) 570-3530
Stavros Papagermanos
Tel: (718) 415-4850
Marissa Costidis
Tel: (732) 5221637
E-mail: nikki@goarch.org

ПРОЩА „СВЯТИМИ МІСЦЯМИ УКРАЇНИ"

Перший ряд з ліва на право: Др. Людмила Порохняк, Одарка Соджонка, Орися Сушко, Марія Драч, Марія Зайцев. Другий рядз ліва на право: Петронела Симонюк, Софія Лемко, Слава Гумена , Галя Вілоус.

У висліді мандату духовного відродження вірних УПЦК прийнято в резолюціях Собору 2000 зорганізовано прощу „Святими місцями України".

Відповідні зарядження зроблені, оголошено, учасники зголосилися і проща відбулася цього літа, від 16-го серпня до 4-го вересня. Я мала надзвичайну приємність і велике душевне задоволення разом з отцем Григорієм Мельником з Ошави, Онтаріо організувати і займатися цією прощою до Святих Місць України. Підчас 20 днів нашого перебування в Україні ми відвідали багато святих місць і мали нагоду брати участь в літургіях та молитися Богу у цих святинях.

Група складалася із вірних нашої церкви з цілої Канади, які за цей короткий період зжилися разом і створили приємні спомини, бо всіх вязала одна ціль, а саме бути учасником прощі на рідній українській землі.

В цьому дописі я коротко зверну увагу на деякі цікаві моменти. З часом коли всі знимки будуть готові то приготуємо поширену допис.

В Києві між іншими святинями, ми відвідали Софійський Собор, Св. Володимирський Собор, Михайлівський Золотоверхний монастир, Андріївську церкву, Жіночий Флорівський Монастир, Києво-Пецерську Лавру і виїзджали за місто до Видубичого Монастиря і також в Чернігів.

Ми мали особливу нагоду взяти участь в урочистих святкуваннях 10-ої річниці незалежності України в Києві. Вислухали красномовні доповіді, були свідками величавої паради та учащали на концертові виступи талановитих українців з цілого світу.

Підчас нашого буття в Києві ми мали нагоду на приємну зустріч із проводом жіночого руху в Україні. Голова Міжнародної Організації „Жіноча Громада", пані Марія Драч і член їхної дирекції Др. Людмила Порохняк привітали учасників нашої прощі в Києві, та ознайомили нас із найновішими проєктами їхньої організації.

Окрім ряд інших цікавих проєктів в цей час Жіноча Громада звертає особливу увагу на дітей по селах. З огляду на різні життеві обставини багато із молодих мамів по селах примусині залишати своїх дітей підчас дня, і часом без відповідної опіки. Ця ситуація дуже турбує жіноцтво, яке

Любомира Мазурик, диригує церковним хором
Собору Св. Параскевії в Чернівцях

старається вплинути на уряд, щоб улекшити цю ситуацію. Потрібно створити відповідні світлички та осередки, щоб мати дбайливу опіку над цими дітьми. Жіноча Громада також старається здобути фінансову допомогу, щоб допомогти їм виконати цей проєкт. Це дуже важлива справа, яку потрібно підтримати.

Бажаючі додаткової інформації можуть прямо контактуватися із п-ні Марією Драч, головою Жіночої Громади на нижче подані контакти.

Після відвідини Канева ми виїхали до Луцьк. По дорозі відвідали Корецький жіночий монастир Святої Тройці та Жіночий монастир Покрови Божої Матері у Гощі, відвідавши також святині в Берестечку і в Кремянці. Дальше ми зупинилися в Почаївській Лаврі. В цьому комплексі монастирських споруд знаходиться чудотворна ікона Почаївської Божої Матері.

Дальша дорога взяла нас в Чернівці де ми побули пару днів. 28-го серпня, на свято Успіння Пресвятої Богородиці ми взяли участь в Св. Літургії в Соборі Св. Параскевії. Враження входячи до Собору було надзвичайно зворушливе. Чудові розмальовані ікони, молитви священослужителів і захоплюючий спів хору привітали нас на це велике свято.

Перед закінченням Служби Божої я піднялася на хори, щоб висловити диригентові і хористам щиру подяку за їх спів, який всіх нас глибоко зворушив. Там я познайомилася із їх диригентом, Любомирою Мазурик, яка викладає музичні теми в Чернівському університеті.

Мандрівка в монастир Хрещатик, де вперше на Буковині було прийнято християнство була надзвичайно цікава. Одна із новіших церков цього комплексу стоїть на високій горі, а оригінальний монастир в низу (300 сходів) біля річки Дністер.

З Чернівців ми переїхали до Івано-Франківськ звідки відбули мандрівку в підкарпаття до Манявського Скиту - православного чоловічого монастиря, заснованого у 1611 р.

Остання наша зупинка це Львів. Тут ми взяли участь в Службі Божій в Успенській церкві та побачили ряд святих і історичних місць.

У всіх церквах і святинях де тільки було можливо ми ставили свічки та згадували рідних в наших молитвах. В усіх них були виїмкові ікони та розмальовання церков і іконостасів залежно від періоду їх будови та історичних обставин.

Коли тільки маю хвилину вільного часу переглядаю відеотасьми, які пригадують ці чудесні святі місця в Україні. З великим душевним задоволенням згадаю нашу прощу. На цей короткий час наша тимчасова Українська Православна родина з Канади мала змогу свідчити українцям на рідній батьківщині про духовну дозрілість вірних УПЦК.

Нас стрічали різні цікаві розмови і деякі пригоди, які залишаються в нашій пам'яті як милий спомин першої прощі нашої УПЦК до Святих Місць в Україні.

4-го вересня ми залишили Львів повертаючись до дому до Канади. Учасники прощі всі висловлювали велике задоволення і духовне піднесення з приводу нашої прощі.

Це тільки короткі спомини загального характеру з якими хотілося поділитися з нашими читачами. З часом подамо більш детальний опис.

Орися Сушко

Maria Drach, President
Zinocha Hromada
6 Zolotovoritska Street
Kiev 252 034
Tel/Fax 227 24 01

The Youth of the Church in the Third Millennium

June 18-25, 2000

by Maria K. Derewianka

As members of our Ukrainian Orthodox Church of Canada family, I thought it would be appropriate to advise you of what I learned and my experiences encountered at the Conference on Orthodox Youth that I attended last year in Istanbul, Turkey. I hope all CYMKivtsi and our Orthodox youth learn to realize that CYMK extends great opportunities to attend these types of conferences and other wonderful experiences regarding our faith, culture and nationality. Happy reading!

The Conference on Orthodox Youth entitled "The Youth of the Church in the Third Millennium" in Istanbul, Turkey, was a once in a lifetime experience. I am extremely grateful to the Metropolitan, the Bishops, the Priests, the laypersons and the youth of the Ukrainian Orthodox Church of Canada for entrusting me and Michael Horbay to represent our Diocese. The conference consisted of more than 500 Orthodox youth and clergy from all over the globe, which fostered a great opportunity, blessed by His All Holiness Ecumenical Patriarch BARTHOLOMEW, for the youth of our church to express their concerns about the key issues of Orthodox youth in the third millennium. The diverse topics discussed dealt with professional orientation, unemployment, social justice and human rights, ecological problems facing the world today, HIV/AIDS and drug abuse, war and peace, the relationship between the two genders, ministry and monasticism, as well as language and the Orthodox Diaspora.

In regards to every aspect of our lives and in particular in our professional orientation, we should thank God and give Him our gratitude, because youth today is favored more than the youth of former years. We have a greater and broader range and selection of vocational choices, more possibilities for education and numerous opportunities for work around the world. We have the abilities to choose among infinite opportunities created by the economy and technology and by progress in general. Our generation knows and understands the limitations in various locations, the inadequacies of educational and developmental systems, and the extremely competitive and problematic issue of unemployment involving graduates of post-secondary educational institutions, but all these problems can and should strengthen our wills and become the drive for more thorough, flexible options and energetic action in the spirit of joy and faith. No matter what, God is always looking out for each and every one of us and He will always have a place for us in the world. God never gives us more than we can handle, and if you think you're getting the short end of the stick, you're not looking deep enough into your soul and spirit to know the real you and what you are capable of accomplishing. Everyone, I believe, has that unique gift or talent that separates him or her from the rest and will enable you to achieve vocational success. By putting your faith and belief in the Holy Jesus Christ, the Son of the living God, you can achieve a great deal. Many individuals do receive and retain employment in their chosen professions; however, this new century continues to demonstrate that unemployment is still uncontrollable in many countries around the world where a small minority lives with an abundance of wealth. The experience of unemployment is the result of many factors; namely, an individual not being able to adapt to the substantial and sudden changes of technological advances; their unwillingness to engage in work below their level of education; or the system's failure to provide jobs for all, even though positions do exist or can be created. We can successfully respond to these negative factors by either adapting to technological changes and continuing to educate and better ourselves professionally in our quest and search for our ideal career; or by promoting ideas, programs and diverse solutions which will increase job opportunities as we successively reach higher positions of leadership in society. If we learn to utilize the abundance of resources contained in our universe to obtain our personal goals, a great deal can be accomplished for all mankind.

One of the major issues of individuals; namely youth, is our human rights. Human rights of youth are continually being undermined and disrespected. All citizens of Canada, including the youth, have the right to free speech; however, when youth are asked their opinions on important issues facing the world today, they are cast aside and not taken seriously. More and more youth today are desperately trying to be heard-acting up, violence, alcohol, drugs, sex, etc.-to no avail. Adults and leaders of our nations wonder why there's more and more trouble with youth today than before. The reason is that youth within our churches, communities and society want to be heard, loved and appreciated. Simple as that. We want our words, thoughts and opinions to matter. When our words are not

heard, violence does occur, whether verbally, emotionally or physically. It's a vicious cycle.

If youth is the future, let us create a world where there's no hatred, violence, poverty, isolation and depression. Let us create a world filled with love, joy, happiness and peace. That's all we want. We want equality. We were all created equally in the image of God, let us act that way.

The ecological problems witnessed in the world today lie in the priorities of the young people. These challenges and responsibilities continually drive us to achieve peace among our fellow neighbors as well as peace between man and nature. Ecological disasters and changes, as well as other forms of abuse conducted by man to God's divine creation and order, threatens the survival of both humanity as well as the animal and plant kingdoms. For this reason His All Holiness has assumed initiatives to the ecological kingdom by publishing information and advising those principally responsible for the ecological problems in the third millennium. We, the youth, are to become messengers to the world, to clean up our world through love and respect for both God and our fellow human beings.

We are incessantly taught by the church and by God to love one another as God loves us, no matter what, but society today constantly challenges us in this respect when it comes to people with life threatening diseases such as HIV and AIDS and other people who are addicted to drugs.

HIV (Human Immunodeficiency Virus) is the virus that causes AIDS. This virus is passed from one person to another through blood-to-blood and sexual contact; therefore, this disease cannot be contracted through mosquito bites or the Sacrament of Holy Communion. In addition, infected pregnant women can pass HIV to their baby during pregnancy or delivery. People with HIV have what is called an HIV infection. Most of these people will develop AIDS as a result of their HIV infection. AIDS stands for Acquired Immunodeficiency Syndrome. A positive HIV test result does not mean that a person has AIDS. A diagnosis of AIDS is made by a physician using certain clinical criteria.

Infection with HIV can weaken the immune system to the point that it has difficulty fighting off certain infections. These types of infections are known as "opportunistic" infections because they take the opportunity a weakened immune system gives to cause illness. Many of the infections that cause problems or may be life-threatening for many people with AIDS are usually controlled by a healthy immune system. The immune system of a person with AIDS is weakened to the point that medical intervention may be necessary to prevent or treat serious illness. Today there are medical treatments that can slow down the rate at which HIV weakens the immune system. There are other treatments that can prevent or cure some of the illnesses associated with AIDS. As with other diseases, early detection offers more options for treatment and preventative care.

Drug abuse, as HIV and AIDS, does not have anything to do with social structure or how much education a person has, it can affect any person, young or old, rich or poor, we just have to learn to deal with these problems and find ways to rectify them. Some countries do not allocate funds to help these people out; however, Canada and some other countries have established detoxification programs which provide supervised, safe and humane withdrawal from a drug whereby the severity of withdrawal symptoms and serious medical complications are reduced to a minimum.

Though our secular era is proud of its progress in medical breakthroughs, it is unable to provide a voice of hope to the victims of this system and to those who have contracted AIDS and other related sicknesses. It also cannot offer hope to the victims of cruel exploitation-immigrants in various circumstances, women and children in particular, and also other fellow human beings suffering diverse trials. The basis and unfaltering foundation of a permanent release from the imprisonment of hopelessness is twofold: (1) faith in the love of Christ and (2) the value of the human person grounded in that love. Only faith in the decorum of man, and in the misconduct of relations not according to nature, is the best protective means to guard against deadly infection. The spirit is firstly infected and then the body essentially dies by other means. Christian young people, who are enlivened in their spirits, do not fear such illnesses of the body. In Christ, they are messengers of freedom from the drudgery of evil passions and death. Consequently, "whosoever believes in Him shall not perish, but have everlasting life" (John 3:16).

Youth today already struggle and fight their own internal wars; therefore, they wish that the physical and external wars between man and our countries didn't and wouldn't occur. We didn't want it in the past, we don't want it now and we don't want it in the future.

At the Conference the youth asserted their bitterness for the continuous and recurring unkempt promises of the major world powers for peace. Being young, we want and envision peace as a gift of God and for ourselves. We disagree with the strict maintenance of traditional religious beliefs as well as the holy wars, and we present a solution of the problems that arise between individuals -- speak to one another calmly and rationally, get to know one another and under-

stand and respect differences. However, the opinion of today's youth, as in the past, are not considered. If more adults in leadership positions listened, really listened, to youth today, we would say that there is no reason for war to occur. War does NOT have to happen. All of us need to understand one another's views and differences and strive to be more Christ-like-peaceful, calm and rational.

The relationship of the two genders in love, marriage and sexuality also requires a peaceful, calm and rational approach in order to be successful. Love is a vocation that all of us should persistently strive for in harmony and peace and by acknowledging and living God's commandments, the greatest of which being, to "love one another as I have loved you." God loved us a great deal and still does and he showed us this love by offering His only begotten Son to die for our sins on the cross. If everyone was to work on love their brothers and sisters in Christ, then we would definitely see things with completely different eyes.

A man and a woman are regarded as complementary within the sacrament of marriage and should not seek dependence in each other, but share and offer their joys, hopes, dreams, trials and tribulations to the blessed union. The servant and handmaiden of God both bring an element of themselves into the equation to make their love and union complete and God in turn lets us know we are loved and thusly empowers us to, in turn, love.

When people say "I'd like you to meet my 'better half'", it is absurd. You can't multiply 1/2 a person by 1/2 another person and expect to create a whole person. You need two whole individuals to create another whole person; and this whole person will grow and learn to eventually be a God-fearing individual in the likeness of their parents, but most importantly, like their Heavenly Father.

Conflict in love has honesty which enriches the union, however, it seems more often than not that we'd rather be nice than honest. When you are not completely honest, you are cheating yourself and the other individuals from true love. Pure and loving honesty does hurt initially, but in the long run, it will make you stronger. Be honest about your weaknesses and practice forgiveness.

In the end, listen to your heart, listen to your conscience to guide you and listen to God's call to you to follow him, and therefore have others follow you in your journey and quest for a spiritual, Christian life.

Marriage is a union and yet a separation. It is two individuals attached yet detached. Every individual in this world needs their own time and space to become a better person-marriage requires this to succeed. You have to work on your own self before you can give of yourself to another.

If you live life for God, inward purity is always possible and you and your life will be entirely blessed, which ultimately will lead us to our common goal -- the kingdom of heaven.

Love should never be a secret, for love is greater than prayer itself. Love is a gift from above and should be something to strive for, because when you really come down to it, our lives always begin and end in love.

Ministry, like marriage, is a sacrament and a gift that should not be entered into lightly or inadvisably. For an individual to successfully embrace ministry or monasticism, one needs the strength and the spirit of Christ to endure. The call of ministry is not a method of vocational security. It is the free choice for the undertaking and the sacrifice of life on behalf of the flock. A good shepherd-priest is only motivated by love and forgets himself and thusly is doubly rewarded by the Chief Shepherd-God-even though he treats himself and his cares with disrespect. Ministry is an ongoing carrier of the cross, whole-hearted contribution, sacrifice and the call of God.

God, as the Chief Shepherd, expects a whole-hearted response of both women and men among the youth who have been called to the great opportunity of the monastic call to ask God to "let it be done…according to Your word!" In this way, these individuals will enter into and strengthen the order of Orthodox monasticism and will renew the various ministries of the Church which belong to the monastic call.

Christianity, no matter how hard we try to change it, is always bi-dimensional. One loves God but hates his brother. But how can one love God, who one does not see, and hate one's brother/sister, who one can see? It's a never-ending question among Christians, even at today's day and age, and will continue to be in the future. We really ought to love ourselves as well as our fellow neighbors as God has and always will.

Youth are the church and the church is itself young and thusly the church is the hope of the new generation. The youth are asking for affection and want the church to listen to them when they say they want clergy who are honorable at the level of their true Christian relationship. Youth want clergy to be ready to respond to their worries with reinnovative communication. Seeing that young people constitute the church

and that youth are the future, the role of the church is to manage youth close to it and to help the youth to feel at home in the church so that they will dedicate their lives to it.

In the end, listen to your heart, listen to your conscience to guide you and listen to God's call to you to follow him, and therefore have others follow you in your journey and quest for a spiritual, Christian life.

The final issue discussed at the Conference was the problems and barriers that language creates. Language is a wondrous gift that can connect individuals, but it can also very powerfully tear communities apart.

Since countless translations to liturgical text have slightly altered the meaning and content, numerous individuals at the Conference believed that all liturgies ought to be sung only in the Greek language to keep unity and to prevent text from being lost in the translation. Seeing that most of the Conference was in Greek and the translations, either written or oral, were not entirely correct, I can see how an individual could feel left out. Every day, individuals in our parishes wonder why they are a member of a particular parish or why they belong to the Ukrainian Orthodox Church of Canada when they don't understand what is being said. This is where the role of the priest comes in. The priest's role as the shepherd of the flock is to realize the needs of the parish and assist the parish to understand the service in either English, which is the common language in Canada and America, or in their mother tongue, whatever it may be.

Jesus Christ spoke Greek, which was necessary for communication at that time. In addition, an individual at the conference indicated that since God himself spoke Hebrew, Latin and Greek while he was physically on earth, these languages should be qualified as the only languages to be used in our liturgies. Yet another individual at the conference said that everyone in the Orthodox faith should learn Greek to make it easier. In my opinion, that is a form of reform and I strongly disagree. I believe that we are all God's children and should be regarded as such no matter what idiom is used in church or in every day life. All Christian Orthodox faithful believe in the same faith and in God and therefore language should not be an issue. I understand that language can attract or reject individuals from coming to church, but when you really look at separate situations, it isn't the language but the way an individual is treated once they step foot in a parish. Seeing that everyone should love their neighbor as God loves us, problems in a parish or in the church should not occur. I believe that language does change liturgical texts slightly and Byzantine music is hard to translate into English or other languages, but the language of the congregation is really not the issue but how individuals act and react to one another.

Youth from numerous countries where different languages are spoken were present at the Conference and they conveyed the importance of the mother tongue for the Greek Diaspora. Language, as a main element of a culturally diverse group of people, necessitates a compelling position in the safeguarding of its self-identity and this element doesn't necessarily acknowledge the essence of Orthodoxy. The youth presented their concerns in their understanding of liturgical texts and at the same time expressed their doubts for any mandatory efforts of studying the language which could weaken the nature and content of our liturgical heritage. The preservation of the mother tongue of the Orthodox in the Diaspora should not be underestimated, as it represents an essential element of their identity and relationship with the roots of their cultural heritage.

In conclusion, I would ask that today's youth love one another as God loves you, to do unto others as you would have them do unto you and to turn the other cheek when hurtful things are said or done unto you. When you learn to live by God's words and teachings, only then can wonderful things start to happen. Put your belief and faith in God and good things will in turn come to you.

Yours in CYMK and in Christ,
Maria K. Derewianka

Please note that I was led to believe that the Conference on Orthodox Youth would be dealing more with the views of the church in relation to the issues of youth in the third millennium, however, it was not. There were a lot of speakers that dealt exclusively with the issue at hand rather than the church's view. I do believe that the issues dealt with are important to youth in general; however, learning more ways for Orthodox youth to deal with these issues according to the Orthodox faith would have been more informative and more in keeping with the reason we were there. Nonetheless, this was an enjoyable, memorable and unforgettable experience and an adventure that I would recommend to any Orthodox youth, should they wish to challenge themselves or better their knowledge of the thoughts and views of Orthodox youth today. Thank you for a wonderful opportunity!

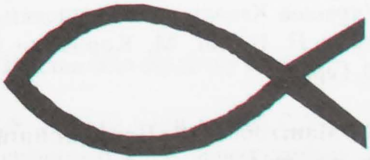

National USRL Convention 2001
Крайовий з'їзд СУС 2001

Звіт Голови Союзу Українок Канади

серпень 1999 - серпень 2001

(представлений на крайовому з'їзді в серпні, 2001)

На Зїзді в Реджайні, Саскачеван, Централя Союзу Українок Канади (С.У.К.) була перевибрана і залишилася в Вінніпезі, отож маю приємність представити Вам звіт діяльности за останні два роки, тобто від серпня 1999 року до серпня 2001 року.

Переважно наша управа сходилася раз на місяць для полагодження наших справ. Хоч наша канцелярія знаходиться в будинку Конгресу Українців Канади, наші наради відбувалися в Катедрі Пресвятої Тройці і в Соборі св. Покрови. Щира подяка управам в Катедрі і в Соборі, що погодилися на це зарядження.

Репрезентую С.У.К. на:

❖ Раді Директорів Конгресу Українців Канади

❖ Крайовій управі Комітету Українок Канаду разом з членкинями П. Ігнаш, М. Корчевич і О. Гериті

❖ Манітобській Провінційній Екзекутиві С.У.К.

Зарядила і зорганізувала:

❖ Конференцію С.У.К. у Вінніпезі перед Собором У.П.Ц.К., 9 - 11 липня 2000 року. Highlights of this Conference were:

- Banquet in honour of the 40th anniversary of *Promin*
- Book launch of *The Child's Companion*

❖ Наради з Провінційними головами перед Річними Зборами У.М.К./ С.У.К. у Саскатуні, 7 квітня 2000 року, та в Торонто, 30 березня 2001 року.

❖ Бенкет з нагоди 75-ліття Союзу Українок Канади, 28 квітня 2001 року в авдиторії Собору св. Покрови у Вінніпезі, Манітоба.

Репрезентувала С.У.К. на:

❖ Річних Зборах Видавничої Спілки Тризуб в 2000 р. і в 2001 року. Член Дирекції і секретарка Спілки Тризуб.

❖ Резолюційній комісії У.П.Ц.К.

❖ Річних Зборах National Council of Women of Canada в Торонті в червні 2000 р. та в Ванкувері в червні 2001 року.

❖ Бенкеті Women of Distinction, 3 травня 2000 р. в Вінніпезі.

❖ Офіційному відкритті *Flowers of the Bible* Exhibit у Вінніпезі, 4 липня 2000 року, де я також провадила програмою.

❖ Празнику громади У.П.Ц.К. в Сірко, Манітоба. Склала привіт і передала грамоту Відділові св. Ольги.

❖ Бенкеті з нагоди 90-ліття *Українського Голосу*. Передала привіт з цієї нагоди.

❖ Video Launch - *Ukrainian Voice*. Склала подяку всім гостям за присутність.

❖ Бенкеті з нагоди 60-ліття Організації Українок Канади в Вінніпезі. Передала привіт.

❖ CYC Retreat in Meuster, Saskatchewan, 9 - 11 лютого 2001 року.

I also represented the U.W.A.C. on such occasions as:

❖ Spring and fall teas sponsored by local branches in Winnipeg

❖ Banquet sponsored by the Centre of Ukrainian Studies where our Lieutenant Governor, the Honourable Peter Liba was honoured

❖ A tea honouring Dr. & Mrs. Kondra on the occasion of their 60th wedding anniversary

❖ A tea in honour of Pauline Ignash's 75th birthday

❖ A tea in honour of Betsy Kuryk's 65th birthday, and

❖ A tea in honour of Domka Budzinsky's 100th birthday.

Відвідала наступні відділи С.У.К.:

Манітоба
❖ Лесі Українки - Брандон, 28 жовтня 1999 р.
❖ Лесі Українки - Овкбурн, 4 листопада 1999 р.
❖ Лесі Українки - Давфин, 27 лютого 2000 р.
❖ Княгині Ольги - Вінніпеґ, 6 листопада 2000 р. - зустріч з молодшими членкинями цього відділу
❖ Княгині Ольги - Вінніпеґ, 26 листопада 2000 р. з нагоди 40-ліття відділу
❖ Лесі Українки - Вінніпеґ, 18 березня 2001 р. нагоди Дня членства

Саскачеван
❖ Ольги Кобилянської - Саскатун, 9 квітня 2000 р.
❖ Св. Княгині Ольги - Мус Джа, 15 жовтня 2000 р.
❖ Олени Пчілки - Йорктон, 4 лютого 2001 р.

Альберта
❖ Відділ при Катедрі св. Івана - Едмонтон, 7 червня 2000 р. з нагоди вшанування членкинь і Річний wind-up

Східня Канада
В місяці березні 2000 р. відвідала відділи:

❖ Лесі Українки - Гамільтон
❖ Княгині Ольги - Ґримзбі
❖ Княгині Ольги - Лондон
❖ Барвінок - Ошава
❖ Лесі Українки - Сейнт Кетеринс
❖ Св. Княгині Ольги - Торонто
❖ Софії Русової - Лонг Бренч
❖ Лесі Українки - Віндзор

Провінційні Зїзди С.У.С. в 2000 році:

Була присутна на всіх Провінційних Зїздах С.У.С., а саме в:
❖ Манітобі - 27 жовтня в Вінніпезі
❖ Саскачевані - 3-5 листопада в Фом Лейк
❖ Альберті - 29 вересня -1 жовтня в Едмонтоні
❖ Бритійській Колюмбії - 13-15 жовтня в Ванкувері
❖ Східній Канаді - 22-24 вересня в Торонті

Вислала привіти до:

Відділів, які святкували 75-ліття С.У.К. або святкували їхні ювілеї:

❖ Відділ Княгині Ольги при громаді св. Михаїла в Едмонтоні
❖ Відділ Лесі Українки при громаді св. Ілії в Едмонтоні
❖ Відділ Доньки України в Монтреалі
❖ Відділ Лесі Українки в Гамільтоні

Комуікація:

Подаю до *Променя* "Вісті з Централі" кожного місяця в двох мовах. Ці "Вісті" подаються, як офіційний комунікат від Централі з побажанням прочитання їх на зборах. Централя має позитивну і постійну комунікацію з Провінційними головами С.У.К.

Наша канцелярія / Our Office:

Our daily routine in the National Office includes checking the mail, invoicing, receipting, preparing and mailing of certificates and parcels. We have Oleh Shawarsky on contract to do any computer work that we require. The National Office also hired Maurice Labelle to do the monthly financial statements.

Our Future Plans:

On the occasion of the 75th anniversary of U.W.A.C., the National Executive:

❖ designed and has for sale a commemorative plate in celebration of this occasion

❖ issued a brochure about U.W.A.C.

❖ is in the process of releasing a CD and tape on religious and secular music and songs for children

❖ is in the process of collecting from branches, provincial executives and our museum - highlights of their work for the years 1976-2001. Once this information is received, the history of the last 25 years of U.W.A.C. will be published.

❖ will be compiling and publishing in book form articles that Dobr. Jane Luchak has written in *Вісник/The Herald* under the title "Focus on Youth".

❖ Dobr. Jane Luchak, National U.W.A.C. Convenor on Culture-Education, Rt. Rev. Mitred Archpriest William Makarenko, Chairman of the Presidium of the Consistory of U.O.C.C., Rev. Fr. Andrew Jarmus, Director of Missions and Education of U.O.C.C. and I have been meeting regularly to discuss the area of children's education in Sadochok, Ukrainian Schools, Sunday Schools and Junior C.Y.M.K. We thank Rev. Makarenko for initiating these meetings. This is a continuation of the very productive and cooperative relationship that has strengthened the bond between the U.W.A.C. and the U.O.C.C.

Висловлюю сердечну подяку:

❖ Центральній управі С.У.К. за співпрацю в усіх наших замірах, за

конструктивні вислови та сугестії під час засідань та за приємне і тепле відношення до мене.

❖ Зокрема дякую заступницям добр. Ю. Лучак, О. Ковальчук і П. Ігнаш, які ніколи не відмовили мені коли я питала їх за поради.

❖ Секретарці, пані Мулик-Луцик, яка рекордувала всі протоколи на місячних зборах, як також на всіх нарадах і конференціях.

❖ Секретарці, пані Марії Корчеви ч, за друкування грамот.

❖ Касієрці, пані Галі Майбі, дякую за співпрацю.

❖ Всім Провінційним головам С.У.К. - пані Пушка, Венгер, Ковалчрук, Ґереті, Бремнер, Юзик, Саковська і Енслин. I have found all the Provincial Presidents of U.W.A.C. to be cooperative and extremely helpful to the National Executive. You are all outstanding members and an example to all for your dedication and commitment.

❖ To Orysia Suhko, Editor-in-Chief of Promin, and Oksana Sushko, Editor/Administrator, thank you for publishing a first-class journal.

❖ Lastly, I thank all the membersip of U.W.A.C. for giving me the opportunity to lead our organization. Your encouragement, cooperation and positive advice have made me proud to be able to make a small contribution to the growth of our organization, our church and our country.

Соня Бейзик
Крайова голова
Союзу Українок Канади

Звіт Представниці від Централі Союзу Українок Канади до Світової Ради Суспільної Служби СКУ

Впродовж своєї каденції я вчащала на майже всі засідання і збори Світової Ради Суспільної Служби СКУ. Брала активну участь в дискусіях і рішеннях які виходили з цих засідань. Подавала, коли було потрібно, статистичні інформації про Союз Українок Канади і повідомляла голову, Соню Бейзик, про ці справи.

Праця Світової Ради Суспільної Служби СКУ надзвичайно важлива на нинішний час. Ця організація була заснована в 1969 році з метою обєднання українських благодійних діяспорних організацій, щоб координувати їх допомогу потребуючим українцям у всім світі. Світова Рада співпрацює з організаціями в Австрії, Австралії, Бразилії, Велико-Британії, Канаді, Німеччині, Польщі, Румунії, США і Чехії. Таким чином координує і полегшує реалізацію благодійних проєктів для збереження українського суспільства й української культурної спадщини.

Після проголошення незалежної України економічна і політична система була зруйнована, а вчасної і якісної заміни не було. В наслідок того наступний застій не тільки в ділянці економіки, але і в культурі. Розвал економіки, соціяльної і політичної інфраструктури вказував на потребу допомоги в цей важний період.

1991-го року Світова Рада Суспільної Служби СКУ ініціювала і допомагала організувати Суспільну Службу України, яка на сьогодні має коло 90 осередків у всіх областях України. Ці осередки допомогають сиротам, старшим особам, хворим і самітним людям, які втратили державну підтримку і опинилися в злиднях.

Цю монументальну працю яку виконує Світова Рада Суспільної Служби СКУ повинні підтримати всі організації які складаються із свідомих українських патріотів.

Констанція Чорна

Звіт Організаційної Референтки Союзу Українок Канади

Впродовж своєї каденції я старалася провадити організаційну працю на обмеженому терені. Заохочувала членок включатися в організаційні справи і приєднувати нові, молодші сили. Брала активну участь у конференціях і зїздах як локально так і провінційно. Ознайомлювала інші організації із працею і метою Союзу Українок Канади і старалася показати цим організаціям який великий вклад у розвиток і збереження українських традицій робить Союз Українок Канади.

В Саскатуні, від 9 до 11 лютого брала участь у Пленарній Конференції Союзу Українців Самостійників метою якого було виробити стратегічний плян для росту і оживлення української православної спільноти в Канаді. Ця конференція зобовязала учасників повернувшися домів серйозно взятися до вивчення цієї стратегії і скоорденувати всі інформації щоб представити їх на Крайовому Зїзді.

Я щиро дякую за нагоду бути організаційною референткою, що було для мене великою честю і обов'язок який я старалася виконати по своїй можливості.

Відходячій екзекутиві віддаю признання за добре виконану працю в новій бажаю наполегливості і Божого надхнення виконати працю яка їх очікує.

Констанція Чорна

2001 - 2003 Executive List for the National Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada

NATIONAL EXECUTIVE

Honorary President - *Kathy Sholter*
Immediate Past President - *Orysia Sushko*
President - *Sonja Bejzyk*
First Vice-President - *Dobr. Jane Luchak*
Second Vice-President - *Pauline Ignash*
Third Vice-President - *Olga K. Kowalchuk*
Fourth Vice-President - *Olena Garrity*
Record. Secretary - *Valentyna Mulyk-Lutzyk*
Corresp. Secretary - *Mariya Kortchevich*
Treasurer - *Helen Mayba*

PROVINCIAL PRESIDENTS

British Columbia - *Vicky Pushka*
Alberta - *Oksana Ensslen*
Saskatchewan - *Zennia Yuzik*
Manitoba - *Olena Garrity*
Eastern Canada - *Marusia Wenger*
Ukrainian Museum - *Eugene Kucey*

CONVENORS

Journal Promin - *Halia Sherbluk*
N. Kobrynska Fund - *Olena Hryn*
Benevolent Fund - *Nadia Shulha*
Archives - *Margaret Pestrak*
Cultural/Educational - *Dobr. Jane Luchak*
Citizenship - *Olga Sametz*
Consumer Affairs - *Marie Rusnak*
Cultural Art - *Carole Romanyk*
CYMK/UOY - *Marianne Makowsky*
Ecology - *Anne Shouchak*
International/Ukr. Affairs - *Anna Shepel*
Multiculturalism - *Pauline Ignash*
Organizational - *Constantine Czorney*
Publication - *Maria Zajcew*
Ukrainian Schools - *Helen Mayba*
Bilingual Schools - *Lessia Slipchuk*
Women's Issues - *Carla Kozak*
Health/Welfare - *Sylvia Pawlik*
Home Economics - *Ollie Waverick*
Personell - *Halia Lypka, Halia Sherbluk, Olena Garrity*
UWAC Representative to UMC-UWC - *Anne Klopoushak*
Editor-in-Chief Journal Promin - *Orysia Sushko*
Editor and Administrator Journal Promin - *Oksana Sushko*
Audit Committee - *Valerie Noseworthy, Emily Bazylo, Margaret Pestrak*
Members at Large - *Sonia Bremner, Mary Seneshen, Mary Humen, Rose Hnatiuk*

Memories of the National Convention 2001
Спомини крайового з'їзду СУС 2001

Група учасників крайового зїзду СУС з Гамільтону, Онтаріо
із головою СУС Михайлом Заліщуком
Convention participants from Hamilton, Ontario with National USRL President

Соня Бейзик, Крайова Голова Союзу
Українок Канади
Sonja Bejzyk, National President UWAC

Орися Сушко і Галя Щерблюк вручають нагороду Ліні Ґулуцан (малюнок В. Курилика) Референці. Променя при Пров Екз СУК на Альберту за найбільш здобутих оголошень для Променя у вислід Кампанії 40/2000
Orysia Sushko and Halia Scherbluk present a painting by William Kurelek to Lena Gulutsan, Promin Convener, Alberta UWAC Prov Exec. for advertising re Campaign Promin 40/2000

Орися Сушко і Галя Щерблюк вручають нагороду Зенії Юзик (малюнок В. Курилика) голові Пров Екз СУК на Саскачеван за найбільш здобутих нових передплатників для Променя у вислід Кампанії 40/2000
Orysia Sushko and Halia Scherbluk present a painting by William Kurelek to Zenia Yuzik, President UWAC Saskatchewan Prov Exec. for securing the most new subscribers re Campaign Promin 40/2000

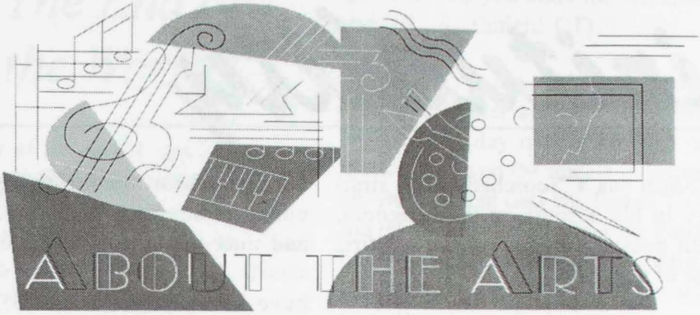

Людмила Тимофіївна Сапунцова

Будучи в Києві цього літа ми мали нагоду познайомитеся з різними цікавими Києвлянами. Одна із цих дуже цікавих і приємних осіб, першорядна мисткиня чудових виробів з вишивкою і мерешкою. Напевно буде цікаво Вам з нею ближче познайомитеся і побачити знимки з її професійної праці. Ми мали нагоду переглянути ці унікально цікаві вироби.

ЛюдмилаТимофіївна Сапунцова є член Спілки Майстрів Народного Мистецтва від 1993 року. Пані Людмила, майстер народного мистецтва, спеціялізується на виготовленні жіночого одягу: сорочки, блузи а також скатертини, серветки, рушники і дитячий одяг.

Виготовлення - це мається на увазі і вишивка, і моделювання, і пошиття, і розробка нових моделей.

Пані Людмила народилась в Запоріжжі, тамже закінчила інститут і працювала інженером - програмістом на авіаційному заводі „Мотор-Січ".

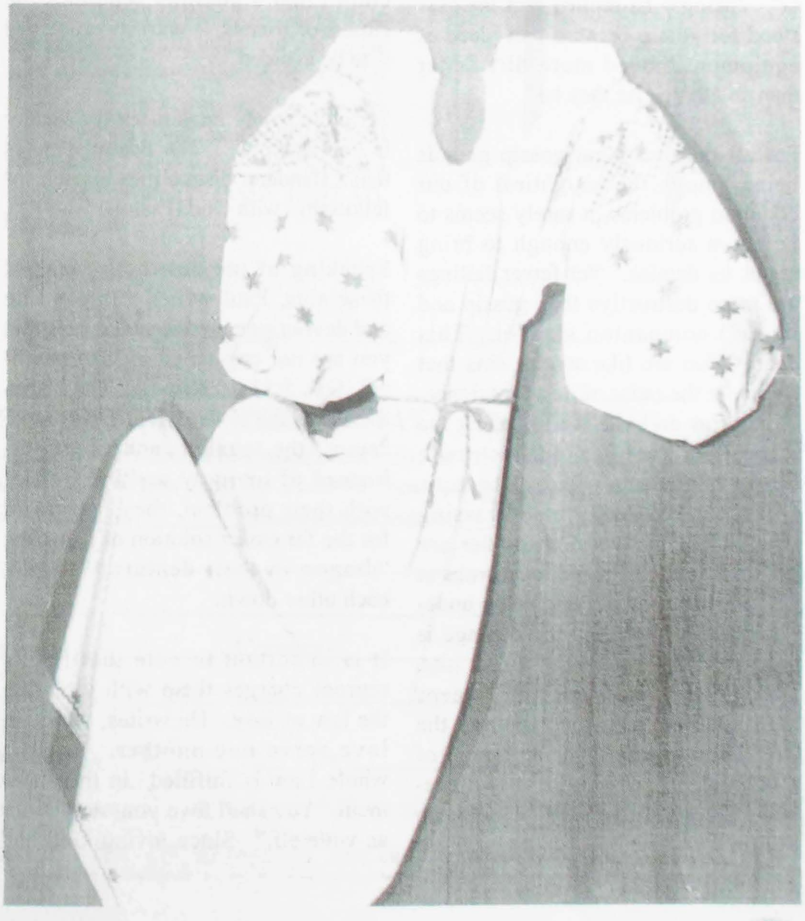

З дитинства захоплювалась вишивкою, вивчала, навчалась цьому мистецтву, приймала участь у виставках.

Весь час підвищувала свою майстерність. Постійно приймає участь у виставках. Викладала українську народну вишивку в школі „Берегиня". Зараз живе в Києві. В цей час є головою Спілки Народного Мистецтва Прядко а також головою Київського Осередку Шевченко.

Якщо хтось цікавиться більше мати інформації про мистецьку праці пані Людмили просимо вдатися до редакції.

Spirituality

Stealth Sins

by
Joseph M. Stowell, President,
Moody Bible Institute

First printed in Moody (May/June 2001), a bimonthly magazine published by the Moody Bible Institute. Reprinted with permission.

R. G. LeTourneau, manufacturer of world class earth moving equipment, was once asked why one of their larger machines was called "model G". Jokingly he replied that the "G" stood for gossip because that piece of equipment moved more dirt faster than any thing else they had.

For all the press that gossip gets as being among the naughtiest of our common problems, it rarely seems to be taken seriously enough to bring about its demise. Yet fewer failings are more destructive than gossip and its evil companion slander. This deadly duo are like stealth sins that fly under the radar of our conscience. Most of us do quite well keeping the skies of our lives free of the intrusive danger of adultery, greed, dishonesty, and other obviously embarrassing sins...while gossip and slander are left to drop their incendiary bombs at will on unsuspecting and often undeserving victims. And the damage is not just measured in the direct hits. It's the first firestorm that sweeps across trusted relationships and the irretrievably scorched landscape of reputations that make these two enemies of the work of Christ so destructive.

If Satan has a "scorched earth" strategy in his assault on the kingdom, then gossip and slander are his first line of attack.

It's no wonder that God's condemning reproof is so unmistakably clear. Gossip makes the list of the sins that characterize those who have been given over to depraved minds (Rom. 1:28-32). When God says that there are six things that He hates, indeed seven that are an abomination to Him, "one who sows discord among the brethren" has the dubious honour of making the list (Prov. 6:16-19 NKJV). Proverbs concludes that a gossiper separates the closest of friends, is untrustworthy, and is to be avoided.

Scripture's holy intolerance for slander is unmistakable. The Psalmist notes that a slanderer disqualifies himself for fellowship with God (Psalm 15:1-3).

Speaking of the destructiveness of these sins, Paul writes, "If you bite and devour one another, take care that you are not consumed by one another" (Gal. 5:13-15 NASB). The Christians at Galatia were divided into two camps, the legalists and libertines. Instead of lovingly seeking to deal with their problem, they had opted for the far easier solution of using the "dragon in their dentures" to talk each other down.

It is important to note that Paul's reproof charges them with violating the law of love. He writes, "through love serve one another. For the whole Law is fulfilled...in the statement, 'You shall love your neighbour as yourself." Since loving God and our neighbour are the two priority commandments (Matt. 22:34-40), and since the last command of Christ was to "love on another, even as I have loved you" (John 13:34-35), permitting ourselves to get away with these sins is a blatant disregard of the very heart of Jesus.

Remember that Satan is the accuser of the brethren and that Jesus is our advocate in the face of accusations. what a master stroke of Satan's strategy to involve us in his horrid business of tearing one another down. Being committed to the work of Christ in this world calls us to share in his role as advocate and defender of one another in the face of malicious chatter.

What we say and don't say is a test of our love. Scripture states that "love covers a multitude of sins" (1 Peter 4:8). When we gossip and slander, we publicly declare that we have abandoned love for the sake of loving ourselves. And as if that were not shameful enough, letting these sins fly from our lips reveals far more of our pride, insecurity, anger, and fear than we would want to admit.

So what is a follower of Christ to do? Four commitments provide a good place to start: keep confidences; share only good reports; communicative negative information only with those who are a part of the solution, and, if necessary, go to the one who has the problem, seeking clarification and restoration (Matt. 18:15-18).

Think of the joy and healing that would be ours if every conversation were covered in love!

The End of the World?

In light of the recent tragic events in New York, Washington and Pennsylvania, the word 'apocalypse' is at the forefront of many of our minds. Such attacks on peace, together with the United States government's impending plans for retaliation, can be frightening. The only true light of hope that can be found among the rubble of fear and despair is in the teachings of our Lord and Saviour Jesus Christ.

This passage is reprinted from "The Orthodox Church: 455 Questions and Answers" by Stanley S. Harakas (Light & Life Publishing Company, Minneapolis, 1987, page 11). I often look to this book for a guide to further study on a particular topic. It is an excellent source of information, and highly recommended to all Orthodox faithful with questions about how our Church views a wide range of life issues. (Ed.)

Q: When do you think the world will end? (C. A., Enfield, CT)

A: I don't know. No one knows. Only the Father knows. Jesus said, "But of that day or that hour no one knows, not even the angels in heaven, nor the Son, but only the Father." Our job is not to try to outguess the Father, but to be ready always. This is what is taught in the parable of the five wise and the five foolish virgins as expressed in the Holy Week hymn, "...Blessed is the servant whom He will find awake and watchful; unworthy is he whom He finds apathetic and indifferent...". Thus, Christ continues, "Take heed, watch, for you do not know when the time will come. It is like a man going on a journey, when he leaves home and puts his servants in charge, each with his work, and commands the doorkeeper to be on the watch. Watch therefore -- for you do not know when the master of the house will come, in the evening, or at midnight, or at cockcrow, or in the morning -- lest he come suddenly and find you asleep. And what I say to you I say to all: Watch." (Mark 13:32-37). Enough said.

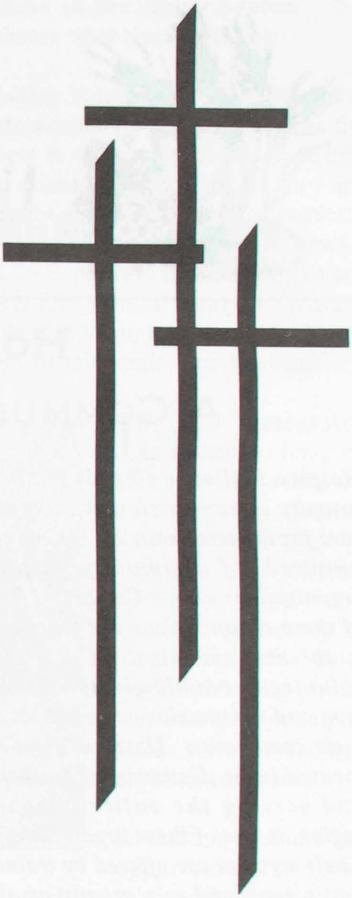

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift ________ New Subscription ________ Renewed Subscription ________

Name ________________________________

Address ________________________________

City ____________ Province ____________ Country ____________ Postal Code ______

If GIFT indicate from whom ________________________________

Cheque or money order enclosed in the amount of $ ________ for ________ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Life and Culture
Життя і Культура

HOSPICE:

A COMMUNITY OF CARE

Hospice Palliative Care is the philosophy of compassionate, comfort care for the terminally ill. There are hundreds of community hospice organizations across Canada. Many of these organizations are sustained by the time and talents of dedicated volunteers, readily giving of their love and compassion to members of their community. Hospice Niagara, located in St. Catharines, Ontario, and serving the entire Niagara region, is one of these organizations. Their services are offered by trained volunteers, and rely greatly on the financial support of private donations and their own fundraising efforts. Public funding for palliative care is not currently increasing, however, client needs are. Please support your local hospice organization. We may all be touched by its loving support one day.

The following article is an introduction to Hospice Niagara, and is offered to you as an example of the nature of many hospice organizations across the country. We at Promin feel that as many of our readers are, have been, or may at some time be caregivers for loved family members or friends, a bit of hospice palliative care awareness would be prove valuable information for our readers. Perhaps this article will remind you of someone you know.

This is the story of Angela.

Angela is 34 years old and has end-stage ovarian cancer. She is the mother of two school-age children. Her husband Richard is trying hard to cope with her care, but he is having problems juggling work demands with those of his terminally ill wife. Angela's extended family is widely spread out across the country, and not readily available to assist in her care. She is fighting for control over tasks such as meal preparation and taking the children to after-school activities - even though she seldom feels well enough to complete these tasks. This makes Angela feel angry and frustrated.

Angela is hospitalized frequently for recurring physical pain. Nothing the medical team does seems "good enough" to Angela. The children are frightened at the prospect of their mother dying at home, but Angela does not want to die in the hospital.

Angela's story is not an unusual one for Hospice Niagara. Let's examine the various areas of this situation that our staff and volunteers can address.

In this case, Angela's husband Richard telephoned our offices. It might have been Angela's doctor or perhaps a friend who got in touch with Hospice Niagara to let us know that help is needed. Regardless of who approaches us, however, we always make certain that the terminally ill person has given permission for us to become involved.

After an initial telephone conversation with Richard, Jane, one of our two Client Service Co-Ordinators, went to see Angela one afternoon. The children were at home, watching television in another room. Angela and Jane talked about the family's needs. They discussed the sort of person Angela and Richard would like to have in their home, the amount of time they required, and the tasks to be done.

Our Client Service Co-ordinators are registered nurses who are experienced in palliative care; they understand the distinct needs of our terminally ill clients.

Angela's needs as a cancer patient and a terminally ill person are immediately addressed. Jane, the Client Service Co-ordinator, carefully noted the physical pain issues that were being addressed by a team of medical practitioners.

When Angela repeatedly told Jane that her doctors were unable to control her pain, Jane offered to get in touch with the Community Care Access Centre to ask that a nurse visit to ensure medications were being taken correctly, and to further assess pain management measures. Jane recognized at the same time that Angela's complaint that doctors were not "doing enough" could be an expression of her anger and frustration. Jane was careful to draw no conclusions regarding Angela's pain. Instead, she listened attentively and offered to call on others to help meet Angela's needs.

Jane assessed Angela's other physical requirements. She made note of medications that might affect Angela's

mental alertness or have other side effects. Angela's nutritional needs were also assessed.

In every situation, we assess the patient's needs, both physical and social. We need to know if help is needed in getting to the bathroom, whether a patient has normal hearing and sight. We also observe other aspects of the client, including their sociability, their mental alertness, their interests, and their habits. All of this information is used in matching the Visiting Volunteer with the client.

Jane also took a very practical approach in meeting Angela's needs. Angela and Jane worked out a schedule to assist with meal preparation. Angela said it would be a huge help if Visiting Volunteers could be responsible for preparing two or three evening meals each week. She also said that she and Richard would welcome having someone take the children to their soccer practice each week. Angela said the chance to have a meal alone with Richard would be wonderful.

Jane and Angela also identified other practical tasks for a Visiting Volunteer to take on: doing a couple of loads of laundry during the week would be a big help, and occasional grocery shopping would be a relief as well.

It was no surprise that Angela felt anger and frustration. She knew she would soon be leaving her family behind. She worried about how they were coping with her illness, and she worried about how they would cope later, without her.

Jane recognizes that the social and psychological needs of our clients are as important as their physical and practical ones. The social and psychological needs of Angela's husband and children were also recognized as important issues.

Jane has often said that Visiting Volunteers can't be in the home without becoming involved with the family. In Angela's case, one of the most important things our volunteers did was simply to listen, to be empathetic, and to remain objective. They were supportive without trying to give advice.

Early on, the volunteers who visited Angela recognized that she (like many others in her situation) was looking for a non-involved "safe" person to talk with, someone she could vent to from time to time.

After her initial assessment Jane carefully reviewed Angela's requirements, and selected a Visiting Volunteer accordingly. Not all Visiting Volunteers are able to deal with seizures, for example. The added needs of children in the home can be another consideration. In Angela's case two Visiting Volunteers were in place within five days of Richard's initial telephone call to us.

We never suggest that our services replace professional counselling. We are an adjuvant service; we work with others in the larger system. We enhance what else is available.

Visiting Volunteers are trained to provide a communication bridge when the client is at the very end-stage of life. As clients approach death, they are usually no longer able to communicate verbally but nevertheless have communication patterns that Visiting Volunteers recognize. If family is not available, the Visiting Volunteer is able to provide this comfort for the client.

In our integrated approach to hospice care, we also acknowledge Angela's husband, Richard's, needs. In addition to helping Richard in very practical ways as he serves as Angela's principal caregiver, a Visiting Volunteer can also be helpful in his social/psychological/emotional needs.

Richard welcomed the opportunities to speak privately with Angela's Visiting Volunteers about some of his own fears and concerns. While our services are not intended as a replacement for counselling, we are in our clients' homes to listen and console.

For Angela and other terminally ill people, a day hospice program is a weekly opportunity to come to a non-institutional environment to enjoy a day of relaxation and caring companionship in a quiet social setting.

In October 2001, Hospice Niagara will open a day hospice facility on Mondays at a local church facility. Many volunteers have worked diligently all year to make this dream possible.

At Day Hospice, clients can take part in massage therapy, for example, or in various aesthetic services (it can be a

wonderful treat to have a careful manicure). They can participate in art or music therapy, have access to pastoral care, and enjoy a meal that's prepared to entice a lagging appetite - served on cloth covered tables on pretty china. This day is also a wonderful opportunity for caregivers to enjoy a day of much needed respite.

As with all of our services, referrals to Day Hospice can be made by anyone, including family members, health care professionals, community agencies, or clergy.

A residential hospice is not yet an option for Angela in the Niagara Region, but it is our goal to provide one in our community.

There are many people like Angela who do not want to die in hospital and who do not require the acute care services that a hospital provides. And yet many terminally ill individuals are not able to remain at home - sometimes because a primary caregiver is exhausted and no longer able to cope, and sometimes, as in Angela's case, because the patient does not want to die with young children at home.

Community residential hospices are for individuals whose life expectancy is likely measured in weeks. It is staffed by an interdisciplinary team of palliative care professionals with special training in end-of-life needs and issues. It is a place where comfort, tranquility, and compassionate care are provided, where family and loved ones are welcomed to give whatever support and comfort they can. It is a place where volunteers with hospice palliative care training provide critical assistance and support throughout the residence.

The Visiting Volunteer will already have provided Richard with some understanding of grief and the anticipation thereof. The Volunteer will also have gently pointed out some of the resources available to help him cope after Angela's death.

Volunteers will also continue to support Richard with comfort and companionship, if he chooses. Regardless, the Visiting Volunteer will telephone from time to time over the next several months to see how he is doing.

The emotional needs of the children are equally important. The Visiting Volunteer will have provided some guidance in an informal way, and comfort. In checking up on the family in the months following Angela's death, the Visiting Volunteer may recognize the children's need for additional help in coping with their mother's death. After six months, the volunteer may well suggest that Hospice Niagara's bereavement support program for children may be helpful.

Separate groups are available for both children and adolescents and have been designed in an effective peer support format. Each session takes place over eight weeks in a therapeutic environment where participants can share and learn from their peers. Qualified volunteer facilitators with special training guide young clients through the programs, which address physical, psychological, emotional, spiritual, and social issues.

Again, these programs do not replace professional counselling but are intended to help children and adolescents progress through the grieving process.

While the children are involved in the peer sessions, Richard has the opportunity to participate in the adult support program that is conducted simultaneously, also facilitated by a trained and experienced volunteer.

The positive feedback we've received tells us that these group programs are meeting real needs in the community.

The training Hospice Niagara provides to its volunteers is recognized for its high standard and is truly seen as "a benchmark" in the Region. Training is delivered by knowledgeable experts in the many issues dealing with the dying process - physical, psychosocial, grief and bereavement. Our educators include professional counselors, nurses, and experts in palliative care. Visiting Volunteers receive 30 hours of training. Additional specialized training is provided for peer support facilitators and day hospice volunteers.

All of our services are free to clients, and our volunteer training is also free.

Visiting Volunteers and anyone in the community have access to our resource library of books, tapes, videos, and music.

No description of Hospice Niagara would be complete without mentioning our "Creative Minds". This is the fundraising arm of our organization and these remarkable women have created literally thousands of teddy bears and delicately crafted angels for Hospice Niagara over the years.

The bears are customized for each child who participates in the bereavement support groups and are presented at the conclusion of the sessions. We've seen first-hand how meaningful these bears are to these children. For instance, one young boy who lost his father to cancer, remembers the last thing he and his father did together was to begin working on a green model army tank, but they never finished. This is the very type of information which facilitators encourage their young clients to express. And wouldn't you know it, the bear that was created for this young boy was wearing red, his father's favourite colour, and holding a baby bear with a small green completed model army tank. Well, if you can imagine the look of wonder and disbelief on this young boy's beaming face. We knew we had given him something with extraordinary personal meaning, a very special memory for many many years to come. The bears are also sold to support the children's and adolescent programs, which are entirely funded by Hospice Niagara.

The goal of community hospice care is to offer an integrated service that is client focused, but that involves everyone in the circle of family and friends. Our focus in on comfort, not cure and on life, not death. Far too many individuals in our communities are dying alone, without companionship, without dignity. The need for community hospice care is growing. Please help to spread the word that the success of community hospice care needs everyone's support.

For more information, please contact Hospice Niagara at 905-984-8766 or the Canadian Palliative Care Association in Ottawa at 1-800-668-2785 to find the hospice nearest you.

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

— Complete in House Service →

— From Creative Design to Final Product →

— Black on White → to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9

Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Новий Сезон Організаційної Праці

Вже розпочався новий сезон організаційної праці, до якої закликаємо приступати з повною енергією та відсвіженою охотою. Перед нами багато важливої праці до виконання. Дальше потрібно працювати з дітьми і молоддю в українських і недільних школах та в Союзі Українької Молоді Канади. Де можливо повинні існувати Молодші і Старші Відділи СУМК. Просимо цю справу не легковажити, бо в рядах СУМК виховуються наші майбутні провідники.

Подбайте, щоб плян праці на наступний рік включав різні цікаві проєкти, які заохотять членство активно приступати до спільної праці.

Подбаймо про збільшення членства по наших відділах. Пропонуємо щоб кожна членка приєднала хоч одну членку до свого відділу. Берімось всі разом до активної праці з пошаною та взаїмною любов'ю одні до одних.

Централя виробила нові брошурки про СУК і плянуємо висилати їх до всіх наших відділів. Можна набути ці брошурки безплатно від нашої канцелярії.

Accolades and Bouquets

TO:

British Columbia Provincial Executive of UWAC - Vicki Pushka, President

Olena Pchilka Branch, New Westminster - Ollie Waverick, President

Olha Kobylanska Branch, Surrey - Dobr. Dianna Worochak, President

Lesia Ukrainka Branch, Vancouver - Emily Chucko, President

...for a convention that was well organized and successful beyond all our greatest expectations.

Our speakers --

Natalia Ostryzniuk for her address on "Women's Identity Through Art"

Dobr. Jane Luchak for her speech on "Our Children, Our Future"

Senator Raynell Andreychuk for her inspiring speech at our banquet

Our church hierarchy --

His Eminence Archbishop John
His Grace Bishop Yurij
Mitred Archpriest Rt. Rev. William Makarenko

...for their prayers and spiritual guidance and for their presence at the entire convention.

Past National Presidents --

John Jurychuk, TYC
David Makowsky - CYMK-UOY

...for their cooperation and inspiration in the past four years.

Наш Ювілейний Рік 75-ліття

Заохочуємо провінційні управи і всі відділи, щоб у цьому ювілейному році вшанували всіх їхніх бувших голів. З цієї нагоди централя має спеціяльно при готовлені грамоти.

Рівнож маємо на продаж пропам'ятні тарілки. Грамоти і тарілки можна набути в нашій канцелярії. Грамоти $3.00 - GST + shipping. Тарілки $12.00 + shipping.

Congratulations

All CYC award recipients, particularly CYK members:

Pauline Chomyn, Saskatoon SK
Olena Garrity, Winnipeg MB
Dobr. O. Moroz, Burnaby BC
Alia Prociuk, Saskatoon SK
Oksana Rusyn, Montreal PQ
Helen Tokarek, Vancouver BC

CYMK-UOY Award Winners:

Perepeluk Trophy - Hamilton Senior CYMK
Baziuk Trophy - Ivan Danylchuk Junior CYMK, Holy Trinity Cathedral, Winnipeg MB

Пожертви на Організаційний Фонд

Централя складає сердечну подяку відділам котрі пожертвували на організаційний фонд з нагоди зїзду.

Lesia Ukrainka Branch, Ottawa ON, L. Malarek - President

Olena Pchilka Branch, North Battleford SK, T. Lewchuk - 1st Vice President

Olha Kobylanska, Surrey BC, Dobr. D. Woronchak - President

St. Olha Branch, Vernon BC, S. Kniaz - President

Olha Basarabova Branch, Calgary BC, S. Din - President

Sophia Rusova Branch, Etobicoke ON, J. Balaura - President

Lesia Ukrainka Branch, Hamilton ON, N. Ball - President

Kniahynia Olha Branch, Toronto ON, E. Mielniczuk - President

Barvinok Branch, Oshawa ON, O. Lysyk - President

Daughers of Ukraine Branch, Montreal PQ, O. Rusyn - President

До милої і приємної зустрічі на конференції Комітету Українок Канади і на Конгресі Українців Канади!

Лист до Союзу Українок Америки з приводу трагедії 11-го вересня, 2001 р.

Голові Союзу Українок Америки
Ірині Куровицькій
108 - 2nd Avenue
New York NY
10003 USA

Вельмишановна Пані Куровицька!

Від імені Крайової Управи Союзу Українок Канади, від себе особисто і всіх членок Союзу Українок Канади прийміть наше глибоке співчуття з приводу трагічної загибелі невинних жертв терористичного нападу в Сполучених Штатах Америки 11 вересня 2001 року.

Молимо Господа, щоб оселив душі їхні в Оселях Своїх Небесних, там де всі праведні спочивають. Родинам потерпілих і тим, котрі уціліли бажаємо доброго здоров'я, тілесних і душевних сил у перенесенні цього страхіття, спричиненого шаленством і жорстокістю окремих осіб.

З християнським привітом

Соня Бейзик
Голова Крайової Управи

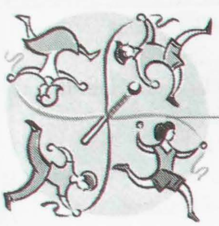

For Our Children

Нашим Дітям

ЖОВТЕНЬ

Йде собі жовтень-маляр,
Гляньте ви, що за штукар!
Без пензля, без полотна,
Малює, хоч і сльота.

Жовтень, жовтень той маляр
Ой, що ж бо то за штукар!
Уже діло покінчив,
Ходить й руки заложив:

- Маю досить ще часу,
Трошки листя натрясу . . .
Думаю, що листопад
Буде тому дуже рад!

Мирослав Петрів

Осіння пісня

Помірно **Слова та муз. Б. Кудрика**

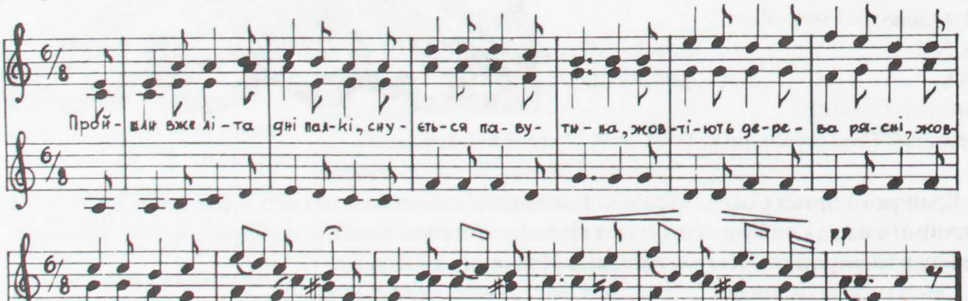

Пройшли вже літа дні палкі,
Снується павутина,
Жовтіють дерева рясні,
Затихла десь пташина.

Обсипавсь квіт той запашний
З троянди та лелії,
Летять пташата у вирій,
За ними наші мрії . . .

CYMK Memories from the National USRL Convention 2001
СУМКівська участь в крайовому з'їзді СУС

Walter Rosizky, Hamilton USRA announcing the Dr. Stephen Klimasko Scholarship during the CYMK concert. The recipient of the scholarship was Andrea Opyr of Edmonton.

Hamilton Senior CYMK, winners of the Perepeliuk Trophey for excellence.

CYMK concert participants listening to the announcement re the Dr. Stephen Klimasko scholarship.

Baba's Corner
Бабусин Куточок

Приємно мені подати допис до нової сторінки „Бабусин куточок". В нашій родині є три внучки, дівчатка старшого сина Романа і його дружини Сандра. Побачити їх на знимці.

Так як всі бабусі, я стараюся, щоб мої внучки навчалися української мови. Тому я завела „Бабину Українску Школу", яка проходить в дома два чи три рази в тиждень. Я використовую різні засоби для навчання - читанки, спеціяльні зошити, відео, компютер а з окрема спів і вірші. Багато з цього в мене на складі завдяки довгих років вчителювання в Українській Школі. Стараюся, щоб кожна лекція була цікава і захоплююча. Приємно згадати, що внучки зацікавленні і роблять певний прогрес. Останньо я з України привезла нові цікаві зошити, якими вони захоплені. При кінці шкільного сезону, тобто в червні, 2001 р. я зарядила офіційне закінчення шкільного року, яке відбулося в присутності цілої родини. Ми надрукували запрошення і програмку. Програма включала виступ співанням пісень, які вони навчилися на протязі року. На закінчення програми я вручила їм грамоти за їх успішну працю. Цей радісний вечір ми заключили краєням спеціяльного торту і перекускою. Ми вже цього року розпочали знову нашу науку.

Отож, моя скромна спроба научати своїх внуків, хай стане заохотою іншим бабусям. Я, особисто маю велике душевне задоволення із цього, бо окрім того, що діти навчаться щось корисного для їхньої майбутности, ми разом переживаємо приємні взаїмновідносини, які залишаться з нами на завжди. З цієї нагоди жертвую $100.00 на Пресовий Фонд Променя

Орися Сушко

З ліва на право: Стефанія, Леся і Катя

Громадська Хроніка

Community Events

УНІКАЛЬНІ ОСЯГИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ ВІДДІЛ ТОРОНТО

26 липня 2001 року - теплий, ясний вечір, до Гай парку сходилась українська громада. Поважне число людей різного віку зібралось, щоб відірватись на кілька годин від бурхливого життя великого міста з наміром побути у теплій, творчій, громадській атмосфері. 130-річчя з дня народження Лесі Українки, це день, визначний у житті української громади Торонта, є своєрідним духовим збагаченням. Цего року Юнеско проголосило рік Лесі Українки у світі, це для нас нерозривний зв'язок поколінь. Вітер історії наводив нас на роздуми про час і життя.

Програма зустрічі складалась з двох частин: молитовної і мистецької. Особлива риса програми „Зустрі" це соборний молебень за Україну з участю обох Єпархів та священників. Єпископа Юрія Каліщука - УПЦ і Кир Корнелія Пасічного - УГКЦ, та хору Собору Св. Димитрія, диригент Віктор Коваленко. Відправа у присутніх викликувала релігійну настроєву теплоту почувань. Віяло силою особливого настрою, що всі прагнуть єдности. Горіючі свічки у присутніх нагадували слова Лесі Українки „Досвітні вогні". Це ж 10-та річниця життєвих іспитів у закріпленні української Державності - любови, надії і віри у краще завтра.

Мистецьку частину свята коротким словом відкрила голова Комітету Українок Канади Галя Щерблюк. У підніжжя пам'ятника представниці складових жіночих організацій Комітету Українок Канади поклали квіти. На ведучу свята голова Комітету Українок Канади запросила акторку Ірину Завадську, яка майстерністю поетичних засобів, вплітаючи в програму, вказувала на сьогоднішню живучість творчості Лесі Українки. Програма перепліталась мистецькою творчістю Лесі Українки та фолькльорною.

У присутніх склались піднесені почуття після святкового слова Констанції Чорної - членкині Союзу Українок Канади і заступниці голови Комітету Українок Канади, де було відображене життя світлих подій та життєвих в-пробувань поетки Лесі Українки. У доповіді Констанція Чорна спокійною дикцією розмалювала різноманітність таланту широких обріїв безсмертного літературного доробку Лесі Українки, який лишився невмирущим скарбом для українсьлої культури.

Тоді, з великою імпозантністю, передала текст героїчної Оксана з драми Лесі Українки „Бояриня" акторка Театрального Інституту ім. Карпенка-Карого з Києва Лариса Баюс. Майстер слова у сильних зворушеннях висвітлила безмежну любов, одержимість, тугу за Україною героїні Оксани.

Закінчено „Зустрі" - свято Лесі Українки виступом тріо „Срібний Передзвін" та славнем „Ще не вмерла Україна".

В непохитній вірі, надії, з духовою насолодою присутні розходились домів з радістю активности суспільного життя.

У референтки імпрезового комітету, музиколога Стефи Жовнір-Клос було зворушення в очах - здійснилося організаційне завдання. Вона, як завжди, працює систематично, бо любить збирати коло себе творчих людей українського слова, пісні і музики.

Присутня на святкуваннях

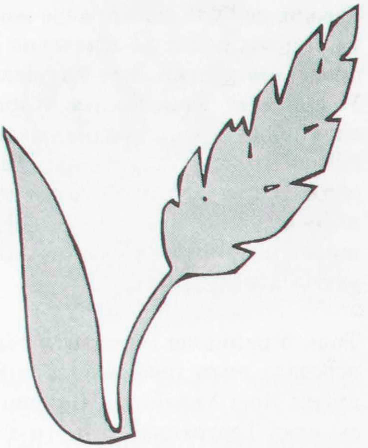

На Многії Літа!

Проживши по 92 роки, а в тому 67 років в подружжі, дякуємо Всевишньому Богу за всі Його щедроти для нас, а видавництву Променя пересилаємо $100.00.

Протопресвітер Остап і Добродійка Наталка Фляк
Едмонтон, Альберта

Пересилаю $20.00 у честь Пані Дори Будзінської, яка святкувала свої 100-літні уродини.

Бажаю многі літа, здоровя і щастя!

Добродійка Анастазія Міненко
Вінніпег, Манітоба

Membership Tea -- Saskatoon SK

L to R: Rose Kerelchuk (25 years), Mary Savisky (60 years), Anna Papish (50 years), Rose Sopatyk (President), Alicia Klopoushak (Vice President and M.C.)

Members of the Olha Kobylianska branch of the UWAC held their membership tea on Sunday, February 18, 2001. After the blessing by Rev. Hohol, a delightful luncheon was enjoyed by all.

Alicia Klopoushak, M.C. for the occasion, welcomed all members, visitors and friends. Rose Sopatyk, President, brought greetings and paid tribute to the honorary ladies, all the active and dedicated members, and especially to the original founders who so ably organized and set the goals and objectives for the organization. She encouraged the younger ladies to participate in our branch.

A separate table was decorated with a picture of Lesia Ukrainka adorned with an embroidered scarf, flowers and several books written by the famous writer and poetess.

Anne Michaluk, Membership and Promin Convener, introduced the long time members of our association. A brief biography of each of the following members was read: Mary Savisky (60 years), Anna Papish (50 years) and Rose Kerelchuk (25 years).

Rose Sopatyk, Vera Webster and Adele Trischuk presented these ladies with certificates and flowers. Vi Bayda and Pat Tymchatyn were introduced as new members.

Stefanie Derbowka delighted us with several selections. In honouring our famous Ukrainian poetess, Lesia Ukrainka, Daria Metrunec read a short story entitled Letter to a Distant Short" from Volume IV of "Women's Voices in Ukrainian Literature" (bla bla bla). Roseanne Maluk also read a selection from the volume. Rose Sopatyk read two of Lesia Ukrainka's famous poems.

We all enjoyed some further entertainment of several violin selections by Marianne Kindrachuk, accompanied by Alicia Klopoushak.

Names were drawn from tickets sold for a door prize and raffle. Olga Boychuk won the flowers, and Robert Hryciuk won the one-year subscription to Promin.

The proceeds of $200 from our eventful day are being donated to the Promin Press Fund.

Submitted by Vicky Rak,
Corresponding Secretary

L to R: Rose Kerelchuk, Mary Savisky, Anna Papish

National Conference for Ukrainian Orthodox Women and their Families

December 14, 15, 16, 2001
St. Andrew's College
Winnipeg, Manitoba

Keynote speakers:

Gail Woloschak - Spiritual Renewal in the Contemporary Ukrainian Orthodox Home

Fr. Bohdan Hladio - Spiritual Renewal Within the Parish Church

Workshops / displays / books / videos

This conference was initiated in response to the final report of the committee on Women's Issues and the Ukrainian Orthodox Church of Canada, presented to Sobor 2000, as well as the Sobor resolution regarding Gender and Family Issues. This will be the first of a series of conferences planned to develop the above recommendations and resolution, providing Orthodox women and their families an opportunity for sharing.

Participants of all ages are welcome.
No formal theological training is required.

Please contact any of the following committee members to indicate your interest.

Sonja Bejzyk, Winnipeg MB
Dobr. Genia Bozyk, Winnipeg MB
Rev. Bohdan Hladio, Hamilton ON
Joanne Jurychuk, Hamilton ON
Stephania Luciuk, Calgary AB
Dr. Vivian Olender, Winnipeg MB
Orysia Sushko - Gender and Family Issues Sub-Committee Chair

Бл. П. Галя Маріянич

Сумна вістка розійшлася в Українській Православній Церкві Св. Іллї в Едмонтоні, що в четвер 26-го квітня 2001 р. перестало битися серце нашої дорогої членки і сестри у Хресті бл. п. Галі Маріянич на 77 році її трудолюбивого життя.

Панахиду відслужив Отець Юрій Подтепа, настоятель церкви, 30-го квітня, а похорон відбувся 1-го травня 2001 р. в церкві Св. Іллї в Едмонтоні. Хор співав під проводом Пані Оксани Осташевської.

З прапорами і свічками, членькині Союзу Українок при церкві, та від Провінційної Управи, прощали свою сестру, яка була постійною членкою Союзу Українок Канади через 50 років свого життя.

Тіло покійної було перевезено на місце вічного спочинку і поховане в першу могилу на новому українському православному цвинтарі в ім'я Святого Стефана в Едмонтоні.

Після похорону, в церковній залі відбулася поминальна перекуска , яку приготовили членки СУК при церкві, де покійна була членкою через останні роки. Після перекуски, слово співчуття склав Отець Подтепа, а від СУК, Пані Анна Звоздецька, бувша голова на Провінцію Альберти висловила співчуття та згадала про віддану працю покійної Галі при СУК.

Орест Котишин, брат покійної, прочитав історію її життя, та висловив щиру подяку отцеві, всім присутнім, та жіноцтву за смачну перекуску. Похоронну трапезу закінчено молитвою і відспіванням Вічная Пам'ять.

Пок. Галя народилася 24 лютого 1924 р. на фармі в своїх свідомих і побожних родичів, Василя і Ядвиги Котишин в околиці Мирнам, Альберта і весело виростала з братами і сестрами. Ходила до школи і закінчила нищу і вищу освіту.

Будучи ще молодою дівчиною, вона дуже багато помагала своїм родичам на фармі, не боялася ніякої роботи, чи то на полю чи коло хати, а вечорами зі своїми сестрами, грали на мандоліну і співали українські пісні.

В 1942 р., Галя вписалася до СУМК і була вибрана головою на 3 роки. В 1947 р., одружилася з Михайлом Маріяничем і молода пара перебралися на фарму в околиці Ту Гилс, де вона працювала, четверо дітей виховувала і брала активну участь в церковній громаді в народній та загальній громадській праці.

Тут Галя вписалася в СУК при українській православній церкві, де вона виконувала ролю провідниці різних проєктів при Союзі, льокально, провінційно і на крайових зїздах СУС. Галя була головою через 10 років в Ту Гилс і була нагороджена пропам'ятною плиткою, в честь її відданої праці. Вона також була заступницею голови при Проінційній Управі СУК. Рівнож отримала почесну грамоту за 50 років членства СУК при церкві Св. Іллі, і посвідку як членка Села Спадщини Української Культури. Галя отримала посвідку як членка Ради Суспільства Українського століття поселення в північному сході Альберти, та була членкою століття хору Хвиля від 1991 до 1993 року. Отримала Гетьман нагороду від Конгресу Укранців Канади (КУК) і грамоту Ексцеленції від СУС в 1999 р. за її добровільну роботу. В Ту Гилс Галя навчала українську мову суботами, а в неділю вчила недільну школу при церкві.

Покійна Галя була глибоко віруюча Християнка, завжди вірила в краще майбутнє і покладала надію на всевишнього Бога. Вона

любила свою рідну мову, все підтримувала Українські газети, Український Голос, Промінь, Вісник, Інститути, різні організації, та свою рідну Українську Православну Церкву. Вона своїх дітей навчала української мови і традицію поваги до людей, бути щедрими і любити Бога і Церкву, та бути добрими освітно-культурними українцями.

Покійна залишила в глибокому смутку свої три сини: Daniel (невістка Maria), Ludvik, Boris і дочку Donna (з'ять David Sabadash); 7 онуків Lisa, Aileen, Lara, Veronica, Nicholas, Ivan, Oles, і один правнук Jonah. Також дві сестри Mildred і Isabel; 4 брати Adolf, Yaroslaw, Nestor, Orest; багато племінників та дальшу і церковну родину. Вже раніше спочили її родичі Василь і Ядвига, та один брат і дві сестри.

У світлу її пам'ять, як нев'янучий вінок на її свіжу могилу, членки СУК пру церкві Св. Іллї в Едмонтоні дарують $100 на журнал Промінь.

Спочивай спокійно дорога сестро у Христі. Ми молимось щоб Господь Бог приняв тебе в свої небесні оселі. Вічна їй пам'ять!

Написала Анна Доскоч - бувша голова СУК
Прислала - Г. Тріска, реферитка Променя СУК при церкві Св. Іллї в Едмонтоні

As an everlasting wreath in memory of my late husband **Andy Kosawan** (1930 - 1982) forwarding a donation of $10.00 to the Promin Press Fund. Eternal memory and God's blessing.

Vichnaya Pamyat!

Vera Stratychuk
White Fox SK

We are donating $25.00 to the Promin Press Fund as an everlasting wrreath in memory of our dear member **Mary Danyluk**, who entered into eternal rest June 16, 2001. Mary served continuously for 60 years as President, Secretary, Treasurer and Altar Guild.

Vichnay Pamyat!

Mary Arsenie, President
UWAC Kniahynia Olha Branch
Gronlid SK

Союз Українок Канади, Відділ ім. Лесі Українки в Гамільтон, Онтаріо жертвує $150.00 на Пресовий Фонд Променя як нев'янучий вінок в пам'ять трьох членок, які недавно упокоїлися - **Анастазія Перожак, Ольга Антонюк і Ліда Стриховська.**

Всі вони в молодших роках були активними членками Союзу. Родинам висловлюємо глибоке співчуття. Вічна їм пам'ять!

Наталя Бал, Голова
Валя Огієнко, Референтка Променя

У сцітлу пам'ять дорогого мужа, **Олександера Козира,** замість квітів на могилу дарую $30.00 на журнал Промінь.

Вічна йому пам'ять!

Галина Козир, Дружина
Едмонтон, Кльберта

На нев'янучий вінок у світлу пам'ять наших батьків **Івана і Марії Григор** і братів Мирослава і Василя Григора, складаю $30.00 на пресо-вий фонд Променя.

Вічна їм пам'ять!

Павліна і Олекса Лисак
Едмонтон, Альберта

The Difference

I got up early one morning
And rushed right into the day:
I had so much to accomplish
That I didn't have time to pray.

Problems just tumbled about me,
And heavier came each task:
"What doesn't God help me?" I wondered.
He answered, "You didn't ask."

I wanted to see joy and beauty,
But the day toiled on gray and bleak.
I wondered why God didn't show me.
He said, "But you didn't seek."

I tried to come into God's presence:
I used all my keys in the lock.
God gently and lovingly chided,
"My child, you didn't knock."

I woke up early this morning,
And paused before entering the day:
I had so much to accomplish
That I had to take time to pray.

Anonymous

I CHOSE CANADA
- A MEMOIR -

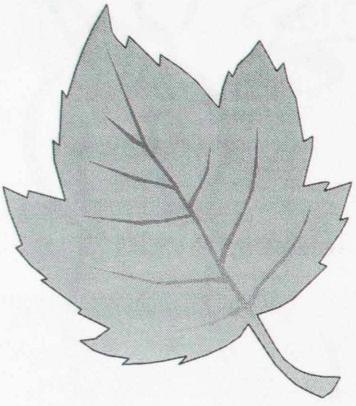

Serge Radchuk

"I Chose Canada" is a remarkable story about a gentleman of Ukrainian heritage who has given his all to Canada.

From humble beginnings, Serge Radchuk survived the despair of Soviet Occupancy and devastation of World War II. When the opportunity came to embrace a safer and more secure future, Serge decided to flee Europe for the freedom of Canada, even though it meant leaving his parents behind.

Serge was determined to further his education, become a part of the community, and eventually reunite with his parents on Canadian soil. He embarked on a mission to become as involved as possible in the Winnipeg community, advancing his law degree, briefly engaging in a political career, and supporting a complexity of local organizations. Along the way, he met many individuals who became prominent Manitobans and Canadians, enjoyed a significant singing career, started his own business, married, and had two beautiful daughters.

Serge's involvement in and commitment to the local community, especially the Ukrainian community, has been rewarded with several prestigious awards and acknowledgements, including the Order of Canada - a great honour indeed.

"I Chose Canada" is the story of every person who has triumphed over incredible odds to make th most of their time in this world.

To order:
Send $25.00 to
10 Salvia Bay
Winnipeg MB R2V 2L8

Autumn Thoughts

Gather me to you, Lord, like ripened apples.
Reap me and bind me like the sheaves of corn,
shape me and tidy me like garden hedges,
and all the useless trimmings burn.

Open my eyes to autumn's painful story:
the gold to grey, the stripping and the death.
The heart of this is Easter's radiant story,
when Christ will breathe in us His Spirit breath.

Farewell then to the summer's brilliant garden.
For the hey-day of my life accept my thaniks.
Welcome to winter now, frost gleam and darkness.
To all that is in store for me, may I say yes.

PROMIN PRESS FUND

The donations listed in this section include all those received from May 16, 2001 to August 31, 2001.
The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of Promin.

$200.00
Helen Scherbluk, Etobicoke ON
$100.00
UWAC Lesia Ukrainka Br., Windsor ON
UWAC M. Markovych, Canora SK
Rev. Ostap & Dobr. Natalka Flak, Edmonton AB
Sylvia Stasiuk, Surrey BC
$45.00
Olga Michailishin, Lanigan SK
$40.00
Vella Waselenko, Sudbury ON
$35.00
UWAC, North Battleford SK
$30.00
Cecilia Kreptul, Mississauga ON
Aileen Pillipow, Regina SK
Mary Pizak, Niagara Falls ON
$25.00
Mary Watchikowsky, Saskatoon SK
Anna Spytkowsky, Beamsville ON
$20.00
Kay Taylor, Burnaby BC
Olga Biega Morrone, Montreal PQ
Dobr. Anastasia Minenko, Winnipeg MB
$15.00
Natalie Maday, Montreal PQ
Nellie Koropos, Winnipeg MB
$14.00
Mary Ulisko, Deep River ON
$10.00
Mary Tatarchuk, Toronto ON
Olena Latyshko, Etobicoke ON
UWAC Daughter of Ukraine Br., Montreal PQ
Stephanie Kulba, Montreal PQ
George Harach, Ajax ON
Mary Kachura, Beamsville ON
Nadia Negrich, Winnipeg MB
Natalie Ostryzniuk, Regina SK
Stephanie Medynski, Montreal PQ
Jean Klufas, Redwater AB
Aileen Zurachenko, Penetanguishene ON
Violet Bayda, Saskatoon SK
Olha Zawerucha Swyntuch, Mississauga ON
Mary Berezuk, Ituna SK
Mary Soltys, Regina SK
David Ryback, Chilliwack BC
Dave Ryback, Chilliwack BC
Anne Moskaluk, Toronto ON
Rev. Jaroslav Puk, Vegreville AB
Yvonne Ivanochko, Toronto ON
$5.00
Zena Nowak, Waterloo ON
M. E. Chonko, Two Hills AB
Maria Oschypko, Outremont PQ
Kate Kereluk, Wadena SK
Ann Kozun, Nipawin SK
John Choloniwsky, Edmonton AB
Luba Woloshyn, Mississauga ON
Sylvia Waliduda, Prince Albert SK
Zenovia Heydey, Spryce Grove AB
Sophis Ostapchuk, Westmount PQ
Anna Korchinsky, Richmond BC
Maria Bilous, Dauphin MB
Stella Spytkowsky, Beamsville ON
Mary Torsky, Sheho SK
Dobr. Emilia Trufyn, Brampton ON
Danylo Kowaltschuk, Montreal PQ
Katherine Ewanyshyn, Montreal PQ

РІЗДВ'ЯНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

Просимо подати нам Ваше Різдв'яне Поздоровлення не пізніше як до 15-го листопада, 2001 р

CHRISTMAS GREETINGS

Please submit your Christmas Greetings by November 15, 2001

Supporters - $35
Donors - $60

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100, Etobicoke, Ontario, M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

S.U.S. Foundation of Canada

620 Spadina Avenue Toronto, Ontario M5S 2H4

Andy Skrypniak
President

Stephania Spytkowsky
Secretary

Leo Atamanchuk
Treasurer

Mark Fedak
Ontario Director

Walter Manulak
Manitoba Director

Steve Pillipow
Saskatchewan Director

Stan Klopoushak
Saskatoon Representative

Wasyl Swityk
Alberta Director

Dr. Orest Talpash
Edmonton Representative

Bohdan Huzyk
British Columbia Representative

Шановні читачі журналу " Промінь".

Маю приємність ознайомити Вас із СУС Фундацією.

СУС Фундація була заснована в 1965 році. За 36 років свого існування Вона мала можливість зібрати капітал в сумі понад 1-го міліона доларів. Інтерес із цієї суми вживається для збереження та розвитку Української науки та Української культури в Канаді.

Потреби в цьому напрямку ростуть, і це покладає на СУС Фундацію відповідальність за фінансову підтримку потреб, що викликає щоб фінанси СУС Фундації зростали рівночасно з ростом вимог. Дирекція СУС Фундації оголосила місяць Жовтень місяцем СУС Фундації. Кожного року в жовтні місяці СУС Фундація планує звертарися до Вас, нашої родини СУС, про Вашу підтримку СУС Фундації. Всі пожертви на СУС Фундацію не належать оподаткуванню.

СУС Фундація має окремі фонди для своїх потреб, а саме: фонд СУМК-у, фонд Музею, фонд Інститутів, стипендійний фонд та загальний фонд.Ви можете спрямувати свою пожертву на фонд Вашого вибору, зазначивши це на Вашому чекові. Ви можете заснувати фонд свойого прізвища для спеціяльної вибраною Вами цілі.
За інформаціями просимо звертатися до дирекції СУС Фундації.

Ми звертаємося до Вас про необхідність фінансово підтримати СУС Фундацію, щоб СУС Фундація, в свою чергу,могла фінансово виконати своє завдання. Дякую Вам, наперід, за Вашу фінансову підтримку СУС Фундації.

It is my pleasure to introduce or reintroduce the SUS Foundation to you.

The Foundation was started in 1965 and in its 36 year history has managed to accumulate over 1 million dollars in capital. The interest generated by this capital is used for the preservation and advancement of education and of the Ukrainian culture in Canada.

The needs placed on the Foundation continue to grow and we must keep pace by raising more capital. The executive has declared October SUS Foundation month. Each October we plan to appeal to our CYC family for support in continuing the growth of the SUS Foundation. Donations are fully tax deductible.

Within the Foundation there are specific funds which direct money for a particular cause. For example there is the CYMK Fund, the Museum Fund, the Institute Fund, various Scholarship Fund or the General Fund. If you want your money to go to a particular fund please indicate that on your cheque. You may wish to start a fund in your family name with a particular purpose. Please contact the Foundation for more information.

We urge you to support **your** Foundation and allow it to continue to distribute funding to all of **our** causes. Thank you in advance for supporting the SUS Foundation.

Yours truly,

Andy Skrypniak, President

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON AB
T5R 5R5 1-Oct-2002